

Čís. 206.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 14. dubna 1919,**

jímž se stanoví nejvyšší ceny lihu a lihovin.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917,
z. ř. č. 307, nařizuje se toto:

§ 1.

Nejvyšší cena zdaněného čistého pitného lihu při dodávce v sudech s obsahem nad 500 litrů obnáší K 2500— za každý 1 hl alkoholu absolutního.

Tato základní cena zvyšuje se při dodávce v sudech obsahujících:

301—500 litrů o	K 3—,
201—300 „	K 6—,
100—200 „	K 10—.

Při výpravě ze soukromého svobodného skladiště s lihočistírnou místně nespojeného jest majitel skladiště oprávněn k naduvedeným cenám připočítati skutečný náklad dovozu z lihočistírny do svobodného skladiště a schodek dopravní. Tato přírážka musí býti v účtu zvláště označena.

§ 2.

Pro dodávky pod 100 litrů stanoví se cena zdaněného čistého pitného lihu takto:

- při množství přes 25 litrů až do 100 litrů K 25·70 za každý 1 litr absolutní,
- při prodeji v množství větším než 1 litr až do 25 litrů K 26·50,
- při prodeji 1 litru a méně K 28— za 1 prostorový litr o 94 obsahovaných procentech alkoholu.

§ 3.

Nejvyšší cena čistého lihu bez daně při dodávce v sudech s obsahem nad 500 litrů obnáší:

za čistý lih bez daně k účelům průmyslovým a vědeckým K 670—
za čistý lih k výrobě octa K 600—
za čistý lih relativně denaturovaný 25% denaturačního oleje aneb 5% dřevitého lihu) K 500—
za každý 1 hl alkoholu absolutního.

Tyto základní ceny zvyšují se při dodávce v sudech s menším obsahem o přírážky v § 1 a 2 uvedené.

§ 4.

Nejvyšší cena všeobecně denaturovaného lihu ve velkém jest:

při dodávce nad 500 litrů	K 180—
„ „ pod 500 „ až 201 litrů	K 185—
„ „ od 200 „ do 101 „	K 190—
„ „ od 100 „ do 25 „	K 195—

počítáno za 1 hl alkoholu absolutního.

Pro Slovensko vzhledem k tanním mimořádným poměrům stanoví se dosavadní nejvyšší ceny za všeobecně denaturovaný lih, a sice:

- při dodávce nad 500 litrů K 510—
- „ „ pod 500 „ K 520—
za 1 hl absolutní.

Tyto ceny platí pro dodávky v jakýchkoli nádobách za 1 hl absolutní a jsou v nich obsaženy poplatky za denaturaci i kontrolu.

§ 5.

Ceny denaturovaného lihu v malém, t. j. při prodeji pod 25 litrů obnášejí za jeden prostorový litr bez obalu:

uvnitř čáry daně potravní:

	$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{2}$	1 litr
90%	30	56	108	212
91%	31	57	110	215
92%	31	58	111	217
93%	31	58	112	219
94%	32	59	113	222
95%	32	59	114	224

mimo čáru daně potravní:

	$\frac{1}{8}$	$\frac{1}{4}$	$\frac{1}{2}$	1 litr
90%	29	55	106	207
91%	30	56	107	210
92%	30	56	108	212
93%	30	57	109	214
94%	31	57	110	216
95%	31	58	112	219

§ 6.

Ceny stanovené v paragrafech předcházejících rozumějí se při výpravě z lihočistírny neb svobodného skladiště dle úředního zjištění při výpravě zboží, při výpravě z jiných skladišť dle zjištění při expedici, za hotové bez případných zemských neb městských dávek, s bezplatným dodáním do podací stanice rafinerie neb skladiště při dodávkách po dráze.

§ 7.

Nejvyšší cena za 1 prostorový litr tuzemského rumu s obsahem alespoň 40 procent alkoholu obnáší:

- při dodávce v sudech neb v lahvích v celkovém množství přes 10 litrů K 14—
- při dodávce větší než 1 litr až do 10 litrů K 15—
ať se dodávka děje v sudech neb v jiných nádobách,
- v drobném prodeji od 1 litru až do $\frac{1}{2}$ litru včetně K 18—
pod $\frac{1}{2}$ litru K 20—

Ceny tyto nesmějí býti zvyšovány započítáním nákladu balení.

§ 8.

Nejvyšší cena za 1 prostorový litr výčepní kořalky s obsahem alespoň 25 procent alkoholu obnáší:

- a) při dodávce v sudech neb lahvích v celkovém množství přes 10 litrů K 8—
- b) při dodávce větší 1 litru až do 10 litrů K 9:20
ať se dodávka děje v sudech neb v jiných nádobách,
- c) při drobném prodeji od 1 litru až do ½ litru včetně K 10:60
pod ½ litru K 11—

§ 9.

Výrobci lihovin a živnostníci, kteří lih a lihoviny prodávají, jsou povinni stanovené nejvyšší ceny ve své prodejní místnosti vyvěsit na nápadném místě čitelným písmem.

§ 10.

Ceny za surový lih ze stanic výrobních stanoví se takto:

A. Surový lih vyrobený v hospodářských lihovarech:

1. surový kontingentovaný lih vyrobený z melasy neb z řepy K 420—
za 1 hl absolutní.

2. surový lih kontingentovaný, vyrobený z bramborů K 470—
za 1 hl absolutní.

3. lih nekongingentovaný o K 20—
levněji.

B. Lih vyrobený v průmyslových lihovarech exkontingentovaný:

1. lih z melasy vyrobený K 290—
za 1 hl absolutní,

2. lih z řepy vyrobený K 240—
za 1 hl absolutní.

Pro Slovensko stanoví se ceny za surový lih ze stanic výrobních vzhledem k tamním mimořádným poměrům takto:

a) surový lih nekongingentovaný, vyrobený v průmyslových lihovarech, včetně daně z řepy K 400—
za 1 hl absolutní,

b) surový lih kontingentovaný, vyrobený v hospodářských lihovarech, včetně daně z řepy K 500—
za 1 hl absolutní,
lih nekongingentovaný o K 20— levněji.

Československá komise lihová jest oprávněna při dodávce suroviny na tyto ceny zatímně vyplatiti přiměřenou zálohu; zbytek doplatí dodavatelé po konečném vyúčtování po uplynutí výrobního období.

§ 11.

Pro upotřebení lihu na výrobu luxusních výrobků vůbec může Československá lihová komise ustanoviti ve srozumění s ministerstvem financí od případu k případu vyšší cenu.

§ 12.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Zároveň zrušuje se nařízení ministerstva financí ve shodě s ministerstvem pro zásobování lidu ze dne 30. prosince 1918, č. 1 Sb. z. a n. ex 1919.

§ 13.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr pro zásobování lidu a ministr financí.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Rašín v. r.

Habman v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Stříbrný v. r.

Dr. Soukup v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Hruban v. r.

Čís. 207.

Zákon ze dne 10. dubna 1919,

kterým se mění zákony o úrazovém pojištění dělníků.

Na základě usnesení Národního shromáždění vydávají se tyto předpisy:

Oddíl I. Změny zákona.

Článek I.

Zákon z 30. prosince 1917, z. ř. č. 523, o úrazovém pojištění horníků a předposlední odstavec § 1 zákona z 28. prosince 1887, z. ř. č. 1 na rok 1888, o úrazovém pojištění dělníků se zrušují a zákony z 28. prosince 1887, z. ř. č. 1 na rok 1888 (zákon úrazový) a z 20. července 1894, z. ř. č. 168, ve znění zákona z 21. srpna 1917, z. ř. č. 363, takto se mění a doplňují:

Článek II.

§ 1 zákona úrazového odst. 1. se mění takto:

Všichni dělníci a závodoví úředníci, zaměstnaní v továrnách a hutích, v dolech na nerosty nevyhrazené, v loděnicích a lomech, jakož i v zařízeních náležejících k těmto podnikům, dále dělníci a závodoví úředníci, zaměstnaní v podnicích horních, podrobených dozoru horních úřadů, a v závodech k nim náležejících, ve vrtacích podnicích na vyhrazené nerosty a v podnicích na těžbu horního vosku a asfaltu jsou pojištěni podle ustanovení tohoto zákona proti následkům úrazů příhazejících se při provozování podniků (úrazů podnikových).